

ΖΑΧΑΡΙΑΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΚΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΓΑΒΒΡΑΤΟΝ
ΑΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΛΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΑΙΓΑΙΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΙΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΛΑΔΑΠΗΣ Φ. 10.

ΒΟΥΛΗ

Ίδον Βουλὴ ἀνοίγοντις τὸ χρυσὸν ἐπίθιτον θύρας
δυνάμει τοῦ συνιάγματος καὶ τῆς κακῆς μιας μοίρας.
Ίδον μετὰ τῶν ἀφελῶν κρυφομειδιαμάτων,
δικόσμης δι πολιτικὸς, δι κόσμος τῶν κομμάτων,
δι κάσμης δι φιλέτημος τοῦ πάρες καὶ τοῦ δόση μου
ποῦ ἔκαμε τὸ ἔμρος τοῦ περιγέλο τοῦ κόσμου.

X

Ἐνσχήμορες κι' εὐπρόσωποι
Ίδον οἱ ἀγιτοφόσωποι
τῶν ἀπατήσεώτων μας,
ἀνάλαγοι τῶν βλέψεων καὶ τῶν συνηθεῶν μας,
Τὸ πλῆθος τῶν γομοδετῶν Ίδον σιγκενιρωμένον
ζητοῦν ἐλαστικότητα τῶν γομοδετούμενων.

X

Ίδον οἱ σελαγίζοντες πολιτικοὶ διστέρες,
καὶ φύσεις ἡμικάταται
καὶ διπλωματικώταται
πρωτεύονται γαστέρες.
Ίδον μετ' ἀξιοπρεποὺς ἐν τοῖς κινδύνοις στάσεως,
βλαστοὶ ἐπαναστάσεως.

X

Ίδον ταμίαι εἰσφροῦν
καὶ διαφέρων ἵερῶν
σκοπῶν τοῦ βασιλέοντος,
χρονοίζοντες καὶ λάμποντες λαμπράτερον ἥλιον.

Ίδον ἀξιοθαύμαστος διπλωματίας σάλος
ποῦ κατορθώνει πᾶς μικρὸς τὰ γείνεται μεγάλος.

X

Ίδον μὲν ὅλως ὑψηλὰ καὶ ἱερὰ φρονήματα,
τῆς κάλπης ποῦ προσορισμὸν ἐν τῇ πατρίδι ταύτῃ
ἔχει, σὲ μάνη κόλαση τὴν ἀρετὴν τὰ θάφτη.
Ίδον οἱ ἀγρυπνοὶ φροντὶδες εὐημερίας τόπου
ποῦ κάνουν τοὺς ἀνθρώπους του τὰ φεύγοντις δπον, δπον

X

Ἐπὶ τῷ σκάφοντις τῆς ἀρχῆς οὐδὲ τοῦ
ίδον Ἰάπωνες δρθοῖσιν αἱ περιόδους τοῦ
καὶ κυβερνήτης τοντεχής
σκεπτόμενος καὶ ἀποσυνθῆ
εξ ὀγληδῶν σταδίων,
ἐξασφαλίσας εὖτιν τὸν ἐφεξῆς τοῦ βίου.

X

Ίδον Βουλὴ ἀνοίγοντα μὲν οἰωνὸς αἰσίους
δὲ μεγαλειώτατος ἀπὸ τοὺς Παρισίους,
λυπεῖται ποῦ συνέπεσε μακρὰν ν' ἀπονοιάσῃ
καὶ λόγοι δὲν τῆς ἔβγαλε τὰ τὴν ἐνθοναιάσῃ
καὶ τὰ ἐκφάσῃ τῆς εὐχὲς ποῦ κάθε χούρο λέει
τῆς τόσον συγκινητικές
πεῦ σὰν παιδὶ μὲ τῆς φασκῆς
οἱ Θεοτόκης πλαίει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ίδον Βουλὴ ἀνοίγοντα πάχει δυνεῖται τὰ πάμη
τάρα ποῦ βασιλόπαιδος σεπτοὶ τελοῦνται γάμοι.

βεβαίως σπουδαιότεροι τῶν ἀηδῶν πραγμάτων
τῶν καλούμένων σοβαρῶν τοῦ ἔθνους ζητημάτων.
Κι' εἶναι σωστὸν ἐκ τοῦ λαοῦ τοῦ πάντοτε πλονοίου
νὰ βγοῦνε καὶ τὰ ἔξοδα τὰ τοῦ συνοικείου.

"Ιδοὺ Βουλὴ ἀνοίγουσα πολλὰ νὰ καθορίσῃ
τώρα ποῦ συνεδέθημεν στενῶς μὲ τὸ Παρίσι,
καὶ θάναι καὶ τοῦ βασιλῆα περσότερα τὰ δίκηα του
τοῦ θὰ μᾶς φεύγῃ πρὸ συχνὰ γιὰ τὰ συμπεθερίκα του.
ἀφήνων ἀφελεῖς ὁμοηὸν μόνους κι' ἐφταξούσιους
γὰ λὲν" « αὐτὰ συμβαίνουνε καὶ εἰς τοὺς Παρισίους ! »

— x x x x —

• Ο Γράννης κι' ὁ Μαρῆς;
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς τὴν εἰδησιν σοῦ δίγα
πᾶς ὁ λαμπρὸς μας δήμαρχος πεύπηγε στὸ Λονδίνο
κι' ὡμίλησε μὲ τοὺς ἐκεὶ καθ' ὅλα θαυμασίως,
ἀφίκετο αἰσίως,
κι' ὅταν μοῦ τοπανε, Μαρῆ, πᾶς ἡρὸς ὁ Κοσμετάτος,
ἐκίνησα τρεχάτος
νὰ μάδω τὶ ἀπέργειε μ' αὐτὸ τὸ Λόντον σίτυ,
ἄλλὰ ἡ Ἀφροδίτη,
μούπε πῶς ὁ ἀφέντης τῆς ἐπλάγασε μὲ ζάλη
γιατ' είχε φουσκωθάλασσα τῆς Λόντρας τὸ κανάλι.

Τὸν ἐκ Λονδίνου φθάσαντα προσωπικῶς δὲν εἶδον,
ἄλλ' ἔχω δι' ἐλπίδων
διὶ πολλὰ θὰ πέτυχε γιὰ τὸν πεινῶντα Δῆμον
ἐκ μέρους τῶν ἐκτελεστῶν κι' ἐκ μέρους τὸ ἀβούκατον
αὐτὸς ὁ δέκτης δήμαρχος ὁ περισσῶς εἰδήμων
νὰ διαμέτη τὰ κοινὰ καὶ δηγὶ τὰ δικά του.

Πολλὰ θὰ πέτυχε Μαρῆ
ἄλλὰ εὐκόλως δὲν μπορεῖ
καθέρας νὰ τὰ μάδῃ.
Θὰ γείνουν πράγματα πολλά·
κι' ἄν μὲσ' τὰ τόσα τὰ καλά
γείνουν καὶ λίγα λάθη,

νὰ μὴν ἀρχίσῃς ὅπως πρὸιν νὰ τοῦ καθήσῃς μυῆγα
νὰ τοῦ χτυπᾶς ἐπίτηδες τὰ λάθη τὰ ὀλίγα
χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπαινῆς τὰ οὐσιώδη τ' ἄλλα

Μ. — Λένε πῶς αὐτοκίνητα θὰ φέρῃ γιὰ τὴ Σκάλα,
κι' ἔνα παπόρο γλήγορο νὰ πλάνη στὴν Κυλλήνη

Γ. — Ακόμα δὲν εἰξέρουμε τὶ πρόκειται νὰ γείνῃ,
ἄλλ' ὅ,τι καὶ νὰ γείνεται σ' αὐτὴν τὴν ἐρημία,
ἐπὶ δημάρχου ἀγαστοῦ
καὶ γιὰ τὰ μέτρα του γνωστοῦ,
νὰ καρτερῆς ὀφέλεια κι' ὅχι ποτὲ ζημία.

Μ. — *Επρεπε καὶ πρωτήτερα ὁ δήμαρχός μας νὰ φτῇ
τὸν δῆμον του νὰ κυβερνᾶ
κι' ὅχι ν' ἀφήσῃ τὸν Πατᾶ
νὰ τὸν παραζαλίζουνε ἀρτοποιοὶ καὶ ἀρτοί¹
κι' αὐτὸς γιὰ νὰν ἀνεύθυνος ἀπέραντι τοῦ κόσμου,
νὰ γράφῃ καὶ νὰ πλάνεται ὁ χῶρος ὁ δικὸς μου
ποὺνε μονάχα γιὰ φευτιές, γιὰ μποῦδλες καὶ γιὰ γέλοια
κι' ὅχι γιὰ νὰ θψώνουμε τοῦ κόσμου τὰ καρβέλια.

Γ. — Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς σοῦ ἀγαγέλω πάλι
πᾶς τὸν Συνδέσμον τὸ Σκολεζὸ κάρει δουλεὰ μεγάλη.
κάθε φτωχὸ καὶ ἀποφθο τὸν τόπον μας κορίτσι,
πανί, βελόνι καὶ κλωνὰ γυρεύει τὸν Κυρίτοη
κι' αὐτὸς τοὺς λέει » νάτε τα καὶ σύρτε νὰ δουκέψετε
καὶ μοναχὰ σᾶς συνιστῶ γαμπρὸ νὰ μὴ γυρέψετε. »

Καὶ τέλος πάντων βρὲ Μαρῆ μ' αὐτὸ ποῦ κατορθώθη,
ἐπαισθητὴ τῆς πόλεως ἀνάγκη ἐπληρώθη
γιὰ τὴν ὅποιαν βέβαια δ' κόσμος ὑπερχαίρει·
μὰ νὰ σκεφθῆ κι' ὁ Σύνδεσμος τίνα εὐθύνην φέρει
καὶ πόσον πρέπει δηλαδὴ τὰ μάτια του ν' ἀνοίξῃ
γιὰ θηλυκὰ πεντάρφαγα ποῦ θὰ ἐποστηρίξῃ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Σιδὸν τόπο μας τὸν αδστηρὸ κατὰ τὰ ἥδη μ' ἔδη
πρώτη φορὰ τέτοιο Σκολεζὸ εἰς δοκιμὴν ἐτέθη
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

κι' είναι καλά μωρὲ Μαρῆ,

τὰν' ἔρας τὰ ἐπιτηρῆ

μὴ ἐν σεμνῇ καὶ ἵερᾳ φιλανθρωπίας σκέψῃ,
ξεσκεπαστοῦντε πράματα ποῦ, μὲν ἔννοεῖς δὲν πρέπει.

X

M.— Αὐτὰ τὴν ἡσυχία σου δὲν πρέπει τὰ χαλᾶνε·
ἐκεῖνοι ποῦ τής ἔμασαν ξέρουν τὰ τής φυλάνε,
ἄν καὶ κανέρας ἄνθρωπος ἐπὶ τοῦ κόσμου τούτου
εὑρέθη, οὕτε θὰ βρεθῇ
ποῦ τὰ μπορῇ τὰ καυχηθῇ
πῶς ἡτο φύλακας πιστὸς τοῦ γυναικείου πλούτου.

X

G.— Μετὰ μεγάλης μου χαρᾶς σοῦ δίγω τὰ μαντάτα
πῶς ἔνας κάποιος χωρικὸς σιῆς Σάμης τὰ Βλαχάτα,
ἀφοῦ ἐφιλοτείκησε μὲ τὴν νοικοκυρά του
ἔπλασε καὶ τὴν ἔπιτιξε μὲ τὰ βρωμόχερά του.
«Ἄλλα ἔσν ἀν παντερεῖτῆς τὸ σπῆτι σου ν' ἀνοίξης,
ποτὲ τὰ μὴν τὴν πνίζης.

M.— Κανοχροοράχης καὶ ψυχὸς ποῦ μοῦ γελᾶς τὴν μοῖρα,
μὲ μίας μ' ἔβαλες μπροστὰ π' ἀκόμα δὲν τὴν πῆρα!

— x x x —

ΠΟΘΟΣ

Ἐρα γιονιάκι, μὰ μικρὸ
πολὺ μικρὸ γιονιάκι,
μιὰ κόρη τῷβλεπε νεκρὸ
διγμένο φ' ἐν^o αὐλάκι.

Τῷβλεπε μέσα στὸ νερό,
ἡ κόρη λυπημένη,
πούχε τὸ φύλλο του ξερό,
τὴν εὐωδῆ λαμένη.

Κι' εἴπε μὲ πόνο καὶ καῦμό
κι' μ' ἔνα μαῦρο δάκρυ,
» ἔτοι κι' ἐγὼ ἐπιθυμῶ
νὰ σβέσω σὲ μιὰν ἀκρη,

Χωρὶς ποτὲ καμμιὰ ψυχὴ
στὸν κόσμο τὰ λυπήσω
καὶ ποὺ μὲ κάμη εὐτυχῆ
αὐτὸς ποῦ φ' ἀγαπήσω! »

ΕΞ ΕΡΥΣΟΥ

Σιὴ δίκη πῶγεινε προχτὲς μιανοῦ Κολομπαρίτοη
κι' ὅσοι κι' ἄν ἀκλουθήσανε τὴ διαδίκασί τοη,
ὅλοι τους ἀπορήσανε πονχθανε τρεῖς μαρτύροι
κι' πανε πῶς τὸν εἶδανε αὐτὸν τὸν κακομοίοη,
διακόσσα μέτρα μακρὰ καὶ νύχτα σὰν τὸν "Αδη,
ἄλλα στὴν τιςίμη τοῦ βουνοῦ τὰ κλέφτη τὸ κοπάδι
Οἱ μάρτυρες εἰν' δ' Ἀψῆς καὶ χρῆστος Ἀραβάνης
καὶ Νικολῆς Σαλισβουρῆς πούνε θερηὸ τοῇ Μάρης.
Κι' ἀφοῦ στὰ θεοσκόταδα ἐβλέπανε περφέτα,
θὰ περαστοῦνε καὶ οἱ τρεῖς στὸ φύλλο τοῦ Μορφέτα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

'Απεβίωσεν ἐν Ιθάκῃ ἐκ στηθικοῦ νοσήματος ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Χρῆστος Παϊζῆς. Ό πρώωρος θάνατός του κατελύπησε τὴν κοινωνίαν μας ἐν ἦ πρό ἐτῶν ἐγνωρίζετο καὶ ἔξετιμάτο ὡς νέος φίλεργος καὶ φιλότιμος καὶ ως ἀξιωματικὸς τέλειες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ του.

— Ό Θεοτοκικὸς βουλευτὴς Κραναίας κ. I. Φωκᾶς,
δὲν ἤθελησε νὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας ὥia τὴν ἐκλογὴν τοῦ
πρεσβέτρου καίτε δι' ἀλλεπαλλήλων τηλεγραφημάτων παρε-
κλήθη ὑπὸ τοῦ κ. Θεοτόκη. Τὰ αἰτια ἀγνοοῦνται, ἀλλὰ
καὶ δὲν ἐδιαφερόμεθα καθόλου νὰ τὰ μάθωμεν.

— Έν Βασιλικάδες; τῆς Ἐρρύσσου, δὲ κ. Γεώργιος; Ἀν-
τύπας ὑπάλληλος; τῶν Καταστημάτων Ράλλη, ἐμνηστεύσατο
τὴν δεσποινίδα Ἀδαμαντίναν Π. Ἀντύπα, ἀδελφὴν τοῦ φί-
λου ιχτροῦ Σταύρου Ἀντύπα ών οἱ γάμοι τελεσθήσονται
προσεχῶς. Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Κατ' ἐπίσημον ἐξ Ἀθηνῶν τηλέγραφημα, ἔλαβον
κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ πρεσβέτρου δὲ μὲν κ. Θεοτόκης Φήρους
98, δὲ κ. Ραλλῆς 33 καὶ δὲ κ. Μαυρομιχαλῆς 19. Εὔρεθ-
σαν δὲ καὶ 5 λευκοὶ.

— Τὸ Ἑλληνικὸν ἀτμόπλαιον «Μωραΐτης» ἐκτελέσαν
τὸ τρίτον αὐτοῦ ταξείδιον ἀφίκετο πρὸ ἡμερῶν αἰσίως εἰς Νέ-
αν Υόρκην. Τὴν 12ην Δεκεμβρίου ἀναχωρεῖ ἐκ νέου ἐκ Πα-
τρῶν κατ' εὐθείαν διέκ N. Υόρκην. Εἰσιτήρια παρὰ τῷ κ.
Θρασ. Μομφερράτω, μόνῳ ἀντιπροσώπῳ τῆς Εταιρίας ἐν-
Κεφαλληνίᾳ.

— Εκτελέσθησαν τὴν παρελθεῖσαν Κυριακὴν σὲ γάμο
τοῦ κ. Σπυρογιάννη Στεφανάτου ἐκ Σάμης, μετὰ τῆς δε-
σποινίδος Ἀκρίβης Μακρῆς Διοικούσατο. Εὐχόμεθα εύτυχίαν.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρωσίας ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Πέτρος
Όρτετζάτος μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας του.

— Δὲν ἔστρατει τὴν προσεχῆ Τετάρτην δὲ ταρίχας τῆς
Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Λαζαρίπου Μανικάκη.

— «Ολοὶ: μετορθώσαντες τὸν πόλεμον τοῦ οἰκουμενικοῦ τοῦ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

301 ΕΤΑΙΡΟΙ
ΙΟΥΝΙΟΥ ΟΙΚΟΥ ΗΓΟΥΜΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΥΟΙΚΙΣΤΑΝ ΠΗΓΟΥΛΑΣ

Αναφορικῶς πρὸς τὰ εἰς τίνας τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφῆμε-
ρίσων δημοσίευθέντα περὶ τῆς διατιμήσεώς του ἄρτου, θεω-
ρῶ καθῆκον μου ὡς γνωρίσω πρὸς τοὺς συνέημότας μού, ὅτι
κατόπιν πελλάν παραπόνων ἐξ μέρους τῶν ἀρτοποιῶν καὶ
ἀγαγωνίζων τὸ δίκαιον τῶν ἐκεν τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν
σιτηρῶν, ὑψωτα τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου ἐν λεπτὸν κατὰ λιτρῶν
διὰ τῆς ἀπὸ Φ. Οἰτωβρίου ε. ε. διατιμήσεως μου.

Κατόπιν ταύτης, ὑπεικω, εἰς ὅσα μαὶ συ-εἴπητεν ἡ Νο-
μασχία διὰ τῆς ὑπὸ ἄριθμον 4343 ἀπὸ 1 Νοεμβρίου ε. ε. δια-
ταγῆς τῆς καὶ εἰς τὰς παραφορικὰς συστάσεις τοῦ κ. Διευθυ-
ντοῦ τῆς ἀστυνομίας, φέρουμενος δὲ ἀφ' ἐπέρσυ μὴ τοὺς εἰ
ἀρτοποιοῖς πραγματοποιήσωσι καθ' ὀλόκληραν τὴν ἀπεργίαν
τῇ ἥρχιταν καὶ τὴν κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν ἢτις ἥθελε προσέ-
θει ἐπὶ τῆς ἐλλείψεως ἄρτου, ἀφοῦ οἱ ἀρτοποιοὶ δύνανται τώ-
ρα χωρὶς καυμάτων προειδοποίησιν φποτόμως νὰ παύτωσιν ἐρ-
γαζόμενοι, διότι ὡς γνωστὸν διὰ τοῦ ἀεθέρου 96 τοῦ νέου
Ἀστυνομικοῦ Νόμου ΡΓΕΕ κατηγόρηθησαν τὰ ἄριθμα 16,
17, 19, ἔως 21 καὶ 27 ἔως 31 τοῦ ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1895
περὶ ἀγορανομικῶν καιέστυνεμικῶν διὰ τὰ τούφηα διατάξεων
δινόμει ΓΒΔ. τῶν ὑπεικῶν εἰς ἀρτοποιοῖς ὑποχρεούντο νὰ παρέ-
χωσι τὸν ἀπαιτούμενον τῆς ἀγορᾶς ἄρτον καὶ διὰ ἥθελον νὰ
διακόψωσι τῷ φειλακῷ πρὸς; μηδὲν νὰ εἰδεπαίησωσι τὸν ἐπ-
μαργχὸν διὰ ἀγλώτεως τῶν.

Ἐκ τούτων ἐπυγμάτων τὴν γνώμην ὅτι αἱ ἀρχαὶ εὐεόλω;
δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι εἰς τοὺς ἀρτοποιοὺς καὶ ἔχων
ἄλλως τε ὑπὸ διάταξεως διατιμήσεις ἀλλων ἀγορῶν, εὐ-
ρέθη, εἰς τὴν ἀπόπορχστον ἀσχημή, νὰ πρέψῃ εἰς νέαν
ἀνατιμήσιν ἐδὲ λεπτοῦ διὰ τῆς σημερινῆς Ἀστυνομι-
κῆς μου διατάξεως. Ἐπομέως τὰ ἐν τοῖς ἄριστοις ἐφημερίσι
ἀναγοραφήμενα διὰ πρὸ ὄπιώ ἡμερῶν ἀνετίμησα τὴν τιμὴν τοῦ
ἄρτου, εἰσίν εἰ τελῶς φευκῆ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη δὲν κρίνω ἀσκεπον νὰ κατασή-
σω γνωστὸν εἰς τοὺς τυχὸν ἀγνοοῦτας συμπολίτας μού, διὰ
ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἐκ τοῦ Νόμου δικαιοῦται μόνον νὰ εἴ-
ται διῆ ἀξιομητικὰς διατάξεις, ἀλλ' η ἀκτέλεσις αὐτῶν ἀνε ἐτι.
ὑπὸ τοῦ Νόμου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, ἔτουνως η ἔξελεγκτὶς
τοῦ βορροῦ καὶ τῆς ποιότητος τῶν ἄρτων ἀπόκειται τῇ
Ἀστυνομίᾳ. Εἰς Ἀργοστολίῳ τῇ 3 Νοεμβρίου 1907.

Ο Δημαρχὸν α.' πατέρος Κρανίου
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΝΑΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΚΡΑΝΙΩΝ

Γνωστοποιεῖ διὰ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ κλη-
ροδοτηματὸς τοῦ ξειμνήστου Αἰμιλίου Πυλαρινοῦ γι-
γνομένης κατ' ἔτος προικοδοτήσεως διὰ δραχ. 1500
μιλ. ἀπόρου νεανίδος ἐξ Ἀργοστολίου τῆς ἡ ἔχλογη
γεννητεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβούλου Κρανίων,
προσκαλοῦνται αἱ ἐπιθυμοῦσαι νὰ λάβωσι μέρος εἰς

τὸν ἄνω διαγωνισμὸν ἵνα προσάξωσι πρὸς ἥμᾶς τὸ
βραδύτερον μέχρι 20 Νοεμβρίου ε. ε. τα ἐπόμενα
ἔγγραφα.

1) Επίσημον ἀντίγραφον ἀρχαιοχικῆς πράξεως
εὐφαινούσης ὅτι ἄγουσιν ἡλικίαν ἀπὸ 21 μέχρι 25ου
ἔτους συμπεπληρωμένου.

2) Επίσημον αντίγραφον πρακτικοῦ δρκομωσίας
ἐνώπιον τοῦ Ειρηνοδίκου Αργοστολίου τριῶν εντι-
μων γειτόνων τῆς διαγωνιζομένης (πλὴν Ἱερεων) ὅτι ἡ
νεᾶνις εἴναι πτωχῆς καὶ ἀπόρου οικογενείας, ὅτι ἔγεν-
νήθη καὶ κοτοιχεὶ ἐν Αργοστολίῳ, ὅτι εἶναι ἄγαμος
καὶ ἀμέμπτου σιαγωγῆς.

3) Επίσημον ἀντίγραφον ἀποδεικτικοῦ τῆς Δημοτ.
Σχολῆς ἐν τῇ ἐφοιτήσει.

Ἐν Αργοστολίῳ τῇ 1 Νοεμβρίου 1907

Ο Δημαρχῶν α'. Πάρεδρος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΝΑΣ

Ἐνεκα λυπηρῶν δισδότεων περὶ ναυαγήσαντος εἰς
τὸν Ωκεανὸν ἀτμοπλοίου μὲν μεταναστέας φέρομεν
εἰς γνῶσιν τῶν ενδιαφερομένων ὅτι, καθ ἣς ἔχομεν
ἐπισήμους τηλεγραφικὰς πληροφορίας, ὃν δύναται
οἰοσδήποτε να λάβῃ γνῶσιν προτερχόμενος εἰς τὸ
έδω Ποστορεῖον, δῆλα τὰ ἀτμόπλοια τῆς Αὔστρο-
Ἀμερικανας ἐφθασαν μέχρι σήμερον αἰσιως εἰς Νέαν
Γόρκην καὶ Νέαν Όρλεανην.

(Ἐκ τοῦ Πρακτορείου τῆς Αὔστρο-Ἀμερικάνας)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ ἀρίστη μοδίστη γυναικείων φορεμάτων Σοφία
Γκροργιάνη (συνοικία Αγ. Σπυρίδωνος) εἰδοπο-
εῖ τις ἀξιοτιμούς χυρίας, ὅτι ἐπρουηθεύθη εξ Ἀθη-
νῶν τὰ διὰ τὴν ἐργασίαν τῆς χρειώδη ἀπαντα τελευ-
λευταίου συρμοῦ ὡς καὶ νέα φιγουρίνα. Ζητεῖ δὲ
καὶ ἔργατιδας πεπειραμένας.

Μὰ τὶ κομφοτεχνήματα τῆς "Αννας τὰ καπέλα!
Κυττάζεις τόνα βουγλισιά! Κυττάζεις τ' ἄλλο τρέλλα!"

Ἐγὼ σᾶς τιδπα πρὸ πολλοῦ
καὶ σᾶς τὸ λέω πάλι,
πῶς σᾶν τὴν "Αννα καπελοῦ
δὲν θὰ πιτύχουμ' ἄλλη.

Είναι ξιφτέρι μοναχὸ στὴν τέχνη τῆς ή "Αννα,
ἄλλα καὶ δ Λαυρέντιος γιὰ τὸν παρᾶ, φαγάνα;

— Τὸ Δημοτικὸν Καφφενείον προσέλιθεν ἐξ Ἀ-
θηνῶν νεού ζευροπλαστή τελείον εἰς τὸ είδος του.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΗΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΤΥΠΟΙΣ ΑΕΩΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ